

pennikoormat maa mant õrra. Et nüud sõrast arvo õlpsainast woiib ãrrauttelsa fui ãrvaarvada, selle moidisike: Kui pâiwa sissest vîssimees tähendab ei ütlegi töise fui õgwa sinno peale; siis woid sinna, fui püs jo malgalanu ommeti veel julgeste nakkada wâstset maia ennesele üles ebbitama, ja woid selle sissen sùwiga, juva n. mangada; ebt sâ woid ilma peljota veel naest wôttia n. latü sunnitada ja üleskäswatada ja neod jâlie abiello sisse seâda, n. wâbhest veel lõstelatsi nâtta sâda. Sâ, fui se pûgileot fa allasi ütte ruttega õgwa palcioses, siis ei woi ta ommeti mitte enne kui 25 aasta pârrast pâiwaast maa pale jõuda, et tâl tul suurt virgust en, n. aktivatos et temma ütte minudisege gejal pea 2 iversta maad wois jooete.

Et nüud sesamma jobi fa ei olle ennegi ûts tussine täht, enge et temma, ni fui maa, ûtskuul en, mes luhytin taewa laotuse al ei ütlegi asja pale poetud, ei fa ütlegi alluse peale finniud; ei em jo silmaga nâtta. Ent kes jõuab omma aitcamisega temma suruast teada sâda, mes ütlenata on: Sesft et ta ni hirmus faugel meist em, n. ommetegi male robkeste walgeo teeb, ja kõigen paigun, kohhe ta paistab, sojendust ja siamist sadab n. kõik kostutab. Ta on pooletoist muettuhhat kord surem fui maa. Mõttelge: fui râiv sissest one olles, siis es olles ütjanda meie

maailmal mahto sâal sissen; enge fa fuu, ke 50 tubbat pennikoormat meist ãrra on, wois fa keelmatu omnia teewahhet ãrrakaia, ilma et ta kohbegi finnihatas ehk kûlge putus, ja temma wois kats kord ni faugel meist olla, h. ommetegi pâiwa sissen nenda fui nüud, ümbre maa-ilma kâwa. Ni ūur on pâiwo! Ning tedda on sesamma wâgew kassu tenu, te maa peal sedda weskest sunnepiterra temma kôdran walmistab, — ûts ni immelik fui töine! Ebt kes inniminne jõub, ûrte sunnepiterrahest siggiliko iddoja tetta!

Ei olle faua aega, fui veel kõigekuulsama ternitundja pâiwa ilmmârate tullepalli armisiva ollewad; ent sedda ennegi es jõua üteli neist ãrvarivada, kostfesse iggametsel tulsel jätko piddi sâma, ni et ta nende tuhbande ja tuhbande aastaejad es wâhbene, es fa fui final ãrra es listu. Sâ, oppetud rahvas ei tia fa joht kõik ašju; ent kes ennast kütseb, et ta kõik tias, sedda ei woi usku. Sepârrast nâis nüud meie pâiwi terninöudjil n. muil moislito vâbil pâiwo, nîsammeti fui maa, üis jahbe n. hâimmar kuul ollewat, kos Jumala somadel aset on te Issandas kütwa, ja temma armo tundwa. - Nagu ni fui maa ümbrel kõigepiddi kostotaw lubvit on ni on pâiwa ümbrel kõigepididi se faunis walguus. n. ei olle sepârrast mitte mõttelda, et sesamma walguus pâiware ilmfannatamata pallawat peas